

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžf/2/2015
Identifikačné číslo spisu:	7012201355
Dátum vydania rozhodnutia:	28.01.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Milan Morava
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:7012201355.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: AGRO - LADMOVCE s.r.o., so sídlom Ladmovce 4, IČO: 43 997 261, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná č. 63, Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1020503/1/487626-1170139/2012/5309 zo dňa 18. septembra 2012, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č.k. 7S/221/2012-15 zo dňa 11. marca 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Košiciach č.k. 7S/221/2012-15 zo dňa 11. marca 2014 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

Odôvodnenie

Vyššie označeným rozhodnutím Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „krajský súd“) zastavil konanie podľa ust. § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. Krajský súd výzvou zo dňa 03.04.2013, doručenou právnomu zástupcovi žalobcu dňa 15.04.2013, vyzval žalobcu na zaplatenie súdneho poplatku za žalobu vo výške 70,- € podľa pol. 10a) sadzobníka súdnych poplatkov zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v platnom znení, v lehote do 10 dní odo dňa doručenia výzvy. V ustanovenej 10-dňovej lehote súdny poplatok zaplatený nebol a preto krajský súd dňa 11.03.2014 uznesením č.k.: 7S/221/2012-15 konanie v tejto veci zastavil podľa § 10 ods. 1 cit. zákona. O trovách konania rozhodol krajský súd v zmysle ust. § 146 ods. 1 písm. c/ OSP v spojení s ust. § 246c ods. 1 veta prvá OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pretože konanie bolo zastavené.

Na túto skutočnosť reagoval žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaním odvolania proti uzneseniu o zastavení súdneho konania a návrhu na oslobodenie od súdnych poplatkov zo dňa 11.04.2014. Majúc jednoznačne za to, rozhodnutie Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky ako aj rozhodnutie správcu dane ako prvostupňového orgánu, sú nezákonné, poukázal na to, že patrí do skupiny spoločností personálne spojených s p. G. H., z ktorého dôvodu sú tieto spoločnosti účastníkmi niekoľko desiatok (až stovák) súdnych sporov, keď podanými žalobami napadli nezákonnosť postupu ako aj rozhodnutí daňových úradov, pričom ani jedna z vyššie uvedených súdnych vecí podľa

informácií, ktorými disponuje žalobca, nebola právoplatne ukončená v neprospech týchto subjektov. Takto podľa žalobcu nejde o zjavne neúspešné uplatnenie práva.

Poukázal tiež na to, že s ohľadom na neprimerané zaťaženie spoločností spojených s p. G. H. zo strany daňových úradov, pokračovanie v daňových kontrolách zo strany správcu dane, nerešpektujúcich rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach, nezákonného zadržiavania finančných prostriedkov patriacich spoločnostiam spojených s p. G. H. zo strany daňových úradov, blokovaním majetku a v neposlednom rade aj z dôvodu negatívnej medializácie veci zo strany štátnych orgánov (nerešpektujúcich prezumpciu nevinu), spoločnosti spojené s p. G. H. nemôžu vykonávať žiadnu podnikateľskú činnosť. Z týchto dôvodov sa spoločnosti dostali do finančnej tiesne a žalobca nedisponuje žiadnou finančnou hotovosťou, s ktorou by mohla voľne disponovať. Taktiež žalobca nemá žiaden hnutelný či nehnuteľný majetok relevantnej hodnoty, ktorý by bolo možné speňažiť a s ktorým môže disponovať.

Žalobca ďalej uviedol, že súdom vyrubená povinnosť uhradiť súdny poplatok žalobkyni prakticky znemožňuje domáhať sa ochrany svojich práv súdnou cestou (žalobca nemá finančné prostriedky na ich úhradu), ktoré predstavuje jeho právo zaručené Ústavou Slovenskej republiky. Súhlasil síce, že výška súdneho poplatku nepredstavuje príliš vysokú čiastku, ale pre žalobcu je aj táto suma v súčasnosti vysoká, no spoločnosti personálne spojené s p. G. H. sú účastníkmi množstiev súdnych sporov, a tak celková výška súdnych poplatkov, ktorými sú tieto spoločnosti zaťažené, predstavujú sumy až niekoľko desiatok tisíc eur. Domáhať sa súdnou cestou zrušenia rozhodnutia Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky pritom predstavuje jedinú zákonnú cestu, ktorou si žalobkyňa môže uplatniť právo na svoju ochranu v danej veci.

Z uvedených dôvodov má žalobca za to, že sú u neho splnené podmienky na jeho oslobodenie od platenia súdnych poplatkov a preto žiadal oslobodenie od súdnych poplatkov v celom rozsahu. Žalobca taktiež poukázal na uznesenie Krajského súdu v Košiciach č.k. 4Cob/39/2012-135, ktorým priznal žalobcovi - podnikateľovi oslobodenie od súdnych poplatkov, z obdobných dôvodov ako uviedol žalobca.

Krajský súd predložil spis spolu s opravným prostriedkom najvyššiemu súdu na rozhodnutie žalobcu o odvolaní proti uzneseniu krajského súdu č.k. 7S/221/2012-15 z 11. marca 2014. Najvyšší súd vrátil spis krajskému súdu bez vydania rozhodnutia vo veci, pretože odvolanie bolo najvyššiemu súdu predložené predčasne. Najvyšší súd zdôraznil, že pokiaľ súd nerozhodol o návrhu na oslobodenie od súdnych poplatkov, nemožno vydať uznesenie o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku. V opačnom prípade by mohlo dôjsť k odňatiu možnosti konať pred súdom účastníkovi, ktorému vznikla poplatková povinnosť a požiadal o oslobodenie od súdnych poplatkov. Po tom ako krajský súd doručí uznesenie o zastavení konania, rozhodne o návrhu na oslobodenie od súdnych poplatkov podľa § 138 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 OSP a po doručení tohto rozhodnutia a po vykázanom doručení predloží jeho odvolanie proti uzneseniu o zastavení konania na rozhodnutie najvyššiemu súdu. Dodal, že tento postup krajský súd uplatní bez ohľadu na to, či žalobca súdny poplatok zaplatí alebo nie.

Krajský súd výzvou z 20.06.2014 vyzval žalobcu na preukázanie svojich majetkových pomerov v zmysle § 138 ods. 2 OSP dorúčením tlačiva na zdokladovanie majetkových pomerov, ktoré tvorilo prílohu výzvy. Výzva bola právnomu zástupcovi žalobcu doručená 04.07.2014. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu oznámil podaním zo 17.10.2014, že nemá súdom požadované informácie potrebné na vyplnenie tlačiva a ďalšie uvedené doklady. Okrem skutočností tvrdených v odvolaní proti uzneseniu o zastavení konania a návrhu na oslobodenie od súdnych poplatkov uviedol, že celá účtovná a ostatná agenda žalobcu, ktorá je nevyhnutná pre zdokladovanie majetkových pomerov žalobcu, bola zaistená orgánmi činnými v trestnom konaní ešte v marci 2011. Zdôraznil, že uvedená situácia spôsobuje mimoriadnu dôkaznú tieseň žalobcu v rámci prebiehajúcich daňových kontrol ako aj v priebehu súdnych konaní. Ďalej uviedol, že žalobca nedisponuje žiadnou finančnou hotovosťou, s ktorou by mohol voľne disponovať a žalobca nemá žiaden hnutelný ani nehnuteľný majetok relevantnej hodnoty, ktorý by bolo možné speňažiť.

Krajský súd uznesením č.k. 7S/221/2012-32 zo dňa 19.11.2014 nepriznal žalobcovi oslobodenie od súdnych poplatkov, keďže žalobca nepreukázal splnenie podmienok na oslobodenie od súdnych poplatkov v zmysle § 138 ods. 1 OSP. Uznesenie č.k. 7S/221/2012-32 zo dňa 19.11.2014 nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 30.12.2014. Najvyšší súd konštatuje, že žalobca aj napriek zamietnutiu návrhu na oslobodenie od súdnych poplatkov mal dodatočnú lehotu na zaplatenie súdneho poplatku, ktorú však nevyužil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) bez nariadenia pojednávania (§ 250 ods. 2 OSP) a dospel záveru, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (piata časť, prvá hlava, § 244 ods. 1 OSP).

Podaním žaloby vznikla žalobcovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok z návrhu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy na základe žaloby vo výške 70,- €, splatný dňom vzniku poplatkovej povinnosti. Krajský súd výzvou z 03.04.2013 vyzval žalobcu na zaplatenie tohto súdneho poplatku v lehote do 10 dní od doručenia výzvy. Výzva zároveň obsahovala aj poučenie o tom, že ak nebude poplatok zaplatený v určenej dobe, súd konanie zastaví (§ 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb). Uvedená výzva na zaplatenie súdneho poplatku bola právnomu zástupcovi žalobcu doručená 15.04.2013. Právny zástupca ani žalobca na túto výzvu v stanovenej lehote nereagovali, v dôsledku čoho prvostupňový súd konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku napadnutým uznesením zastavil.

Podľa § 5 ods. 1 písm. a/ zákona č. 71/1992 Zb. poplatková povinnosť vzniká podaním návrhu, odvolania a dovolania alebo žiadosti na vykonanie poplatkového úkonu, ak je poplatníkom navrhovateľ, odvolateľ a dovolateľ.

Podľa § 10 ods. 1 ZSP ak nebol zaplatený poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania alebo dovolania, prvostupňový súd vyzve poplatníka, aby poplatok zaplatil v lehote, ktorú určí spravidla v lehote desiatich dní od doručenia výzvy; ak aj napriek výzve poplatok nebol zaplatený v lehote, súd konanie zastaví. O následkoch nezaplatenia poplatku musí byť poplatník vo výzve poučený. Súd vyzve poplatníka na zaplatenie poplatku splatného podaním návrhu na začatie konania predtým, ako nariadi pojednávanie tak, aby lehota od zaplatenia poplatku do pojednávania, vydania platobného rozkazu a rozkazu na plnenie alebo rozhodnutia bez nariadenia pojednávania nebola dlhšia ako dva mesiace; túto lehotu môže predseda súdu z dôležitých dôvodov predĺžiť.

Krajský súd postupoval v súlade s § 10 ods. 1 ZSP a žalobcu, keďže nezaplatil súdny poplatok za žalobu súčasne s jej podaním, výzvou z 03.04. 2013 ho vyzval, aby v lehote 10 dní zaplatil súdny poplatok za žalobu v sume 70 eur podľa položky č. 10 písm. a/ sadzobníka súdnych poplatkov ZSP. Súčasne ho poučil, že ak nebude poplatok v určenej dobe zaplatený, súd konanie zastaví.

Žalobca súdny poplatok za žalobu doteraz nezaplatil.

Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie krajského súdu podľa 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 219 ods. 1 OSP potvrdil, pretože krajský súd vo veci rozhodol po vecnej i právnej stránke správne a jeho postup pri rozhodovaní o návrhu žalobcu na oslobodenie od súdneho poplatku maximálne rešpektoval a chránil práva žalobcu na spravodlivý súdny proces.

O trovách odvolacieho konania najvyšší súd rozhodol tak, že neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal (§ 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, § 250k OSP).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení

účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.